

טורי וינשטיין שמואל

14746

בן דינה ויוסfn

נולד ב- י"ב סיון תרפ"ט 20.6.1929

התגייס ב- 1948

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- ז' تمוז תש"ט 4.7.1949

בקרב על משלטי הנגב.

ויליאם סליין, William Slein

בן יוסף ודינה. נולד ביום י"ב בסיוון תרפ"ט (20.6.1929) בתל אביב. סיים את לימודיו בגמנסיה העברית "הרצליה" בהצטיינות במקצועות הריאליים. חיבב עבודות-יד, ציור ומוסיקה, ובמשך כמה שנים ניגן בכינור ובחליל. את חופשתו היה מבלה בכפר בעבודה חקלאית, ועל כן נמשך גם אחרי לימודי-הטבע והתמסר להם. בימי היותו תלמיד ה策רף ל"הגנה" ופעל בחג"ס, גדר"ע וחיל"ש. עם גמר בחינות-הבריאות, שעמד בהן בהצלחה, התגייס לנוטרות וכשפרצה מלחמת-הקוממיות נzag תחילת בטנדר ולאחר מכן במשוריין בליווי מכוניות בדרךים המסוכנות. עם זאת הבריטים מן הארץ עבר לחיל-הרגלים ועד-מהרה היה לרגם מומחה והלך ממערכה למערכה - בקרבות משמר-העמק, ואלהיים, לג'ון, מג'ידו, סג'ירה ועוד. בכל הקרבות אלה ה策רף בעוז-روح ובקול-דעת גם יחד. בכמה קרבות סיכון את חייו פעמיים - פעם, ברצוento להציל פצוע מקוי-האש, ובפעם, ברצוento להוציא מכונת-יריה, אשר, לפי ההוראה שניתנה, צריך היה להשאירה טמונה באדמה. לאחר שעבר כמה קורסים בהצטיינות נשלח לנגב והשתתף בכמה מבצעים. היה בטור המשוריין שהגיע לאילת לראשונה. בינו לבין מת עליו אביו ושמואל היה בראש המשפחה והתחילה דואג לפנסתה, אבל ביום ז' בתמוז תש"ט (4.7.1949) נפל בשעת מילוי תפקידו והובא למנוחת-עולם בית-הקבורות הצבאי בנחלת-יצחק.

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותן הימים. מייסדי החטיבה, הראשונים לוחמים ומפקדים, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחביה הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת הזמן חיימא ארוכים בני עיר רבים ואך עולים חדשים אנשי גחל"ל ומה"ל. ראי לציון, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פועלו כקשריות או חובשות קרוביות. כבר במלחמת העצמאות הייתה החטיבה גולני כור היתוך לילדיו הארץ ולבני העליות השונות. בסיכון המבוא שכחוב נחום גולן בספר "אלין ושלחן" נאמר: "...צמחנו בוגר הגלילי ובמושורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרוחבנו אופקים - התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגיל היא שונתנה לחטיבת את צביונה וחותמה המיעוד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן הייתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינוי בגושי התיישבות אלו. צינו אותה תוכנותיו של עובדי-האדמה ווושב-הכפר: עקנות, צמידות

למשימה, שורשיות ושקט..."

קרבות בהם השתתף שמעואל ז'יל

קרבות מונדרו • לג'ו

הקרב לפיכך מוחדילוון חוו, למפעשת, בקרב הנשכח של החטיבה יתכן ונורמה לכך העודפה שסתמלהה כאן הייתה קדרה בפייה יהסיה, ובמיוחד משות טטרודים היוו אותו זפן בסופה של סדרה דרדרה בעפקה הרידן, שהאטלהה בחיקתה ובחומרתה על מצע זה, אך השיבתו האסטרטגית של הפקום וחירותו שתקפתו לנו הפיכת למשמעות אינם מזרקים את השבכה שלארמדעת.

מניזו וליבון, השובנים בפתחו של ואדי-ערדה, הנם המשליטים הפליטים שבתחום העמק, על הירק הראשתי, המחברת אותו עם שפתה תחוף, האחוותנו במשליטים אלה — פורשה היה הרחקה הסבנה, שארבה לשובינו בעמק מכיתן זה, ווסף לכך, פיסתנו קזה זה של ואדי-ערדה, בעוד כוחותינו במערב שליטים על פתחו השני של הוואדי, הקנחת לנו את השליטה על הוואדי כולה, ובסתו של דבר נפל זה ליידנו לא קרב, בשעה שנעשו הסכמי שביתת הנשק.

מניזו הייתה מאו ומתרד וירת קרב לכל צבא שעבר לאורך הארץ, מגדון לדרום או להיפך. ברוב המקרים היה זה קרב בין שני צבאות אשר אחד מהם מחזק בפתח הגדה ומנסה למנוע את היבאה השני מלפבורה בה. קרב ההשתלטות שלנו על מניזו שונה היה באופיו: היה זה קרב על המשליטים למענם הם. לא היה בדעתו לפרוץ, אותה שעה, ולהתחרר דרך ואדי-ערדה עם כוחותינו שבספתה חסרונו, ומצד שני לא היה בדעת האויב לפרוץ צפונה, דרך פתח הוואדי, אל תוך העמק, הקרב היה, אכן, קרבי-מניעה: השתלטות על המשליטים לצורן מניעת נסיגות אויב לפרוץ זרכו אח"י. דבר זה בא לידי ביטוי בגחל הכרות ששותפו במערכה ובדרך הגישה והתקבבות של כוחותינו התוקפים.

קרבות נהר הירדן

הרביעי אפריל, נקבעה תאריךם של מתקנים מודרניים. פ' בונדי (פ' קייל ודר' פון) מתקנים
ריבוריים פארה פראן, מפעליות «הפור אדרטס» וכו'. היוריה והעברת מים אל פסגת הנחל
לש עיריה וחנייה-שעת ובאת הגדעה על 7 תשתיתים מודרניים בפנימיות. רצום-פסלים היוו
את הקישר בין הנקודות ובפינות חסוך ביער. בו אחריו זו בזו ידיעות על האבט מרגמות
על «הר-תנשען», על ריכוזו אויב ברובית-טומא ונרגניות.

מפקות הנפה ביקשה להפריע לתובע זו ויזנזה לפסקלה על ידי התקאה עדרתית מצד תורי אפרים, ושובינו שההרי אפרים נצטו. אמן, לעומת הנורו, אך פאן הוספה בוחות מספקים לא בצעת חוקות, ואויב חלשים אם חונמיים באנו מפרקיט.

בשעה זו נגמאו במשמר העמק 600 גנש, הרים וילדיהם. כל השבדים הוחדרו מארונות, ווילענים וחוקנים חוברנו אל מתחת לגנות בטון. הלווחמים — בעמדות-הганגה, בשעה 4:50 חלחלה החורשת. היה הצטיניה בעצמה רבת לא נוכל להעריך את מספר הפוגים שוחטמו על הנקודה ב瞵 שעות אחדות. בחיפוי החורשה נמשכה התקדמתו חיל-הרגלים מרובייה-טוקן ונגרנית. אותה שעה צפינו בכוון 6 משוריינים, התקדמו והגנוו עד גבול המשק, גם הם המTRYו מכוניות-יריה אש להופת על מל'הרגלים.

הרבנן הגבאי של האובייב היה מזווין... הוא הילך ממלכות-מלחוקות, בוגרת 40 איש כל אחת. יהוד כ-400 איש. בחיפויו-אש של ארטיסטירה ומשוררים שירו בזווית בטחון — נתנו להילדי הרצלים את האפשרות לחתדם בבטחון עד גדר המשק. תגברנו את עצמה ואש לא יוכל להעדריך את יצילתו גם נגד משוררים.

מחלקות תאזריב התקדמו, ירדן לאידי, געלמו מן העין. הפעלו את המרגמות בנות שני אינטש, אשר לא יכולו להזיק היוק כלשתו. ואך על פי כן תקופת בהלה, ונסוגו. הטלטונים גתקו. בתוכו של עמליה-הקשר ורצים אמיצים שמרבו על המגע בין העמדות.

המשמעות. היינו מוכנים להתקפת-משירין. (עדין לא ידועו, כי אין גם לחמים בלילות). ריכזו את כוחותינו בכל התעלות והיכנו להסתערות. נגד המשורדים לא היה נסח מתאים. גם בקבוקים-מלוטוב לא היו לבן. הודיענו במה שהיה: רימונים, וחיכינו להם. ההסתערות לא באה. שמענו קולות, צפוזי משוריינות, ירינו לעומתם. הם לא ענו. ליד גדר ונשמע רעש חזון. גורץ רימון. התשליך אם, למשך הבודך, כי הגיעו עד הגדר ואפי' ניסו לפרקה. תרימון הופיע אט מלאתם.

בשתיים אחריו חצתו גיגיון ברgel כ-100 אנשי חי"ש מן העמק (מן היחידות הראשונות שהת\Dbבשו בגולני). משומם מה לא עשו הערבים דבר, כדי לנתקנו ולסגור את הדרך מצד זה, לאחר שזאנשים סעדו את לבם, נשלחו לעיר, לשם מיפוי וודידת האביב לעיר, ולהתפרקן מן זאנם אף תבאו הפתיעות לפניהם בזעם. ההתקפה לא באאת.

חיה זה לילך שצעריך חשבון-נפש ופעילות ארגונית מוגברת. חיו לנו חרוגים ופצעעים. בינוין-ביטון, שבוחותם רימזנו את הילדים ואת חזקניהם, נתנו בקבלה עלי פגוי התו陶חים. מהשכל נתק, המים נודחמו, עשריות פרות ואותים ומאות עופות גיו מתבוננים בזימות.

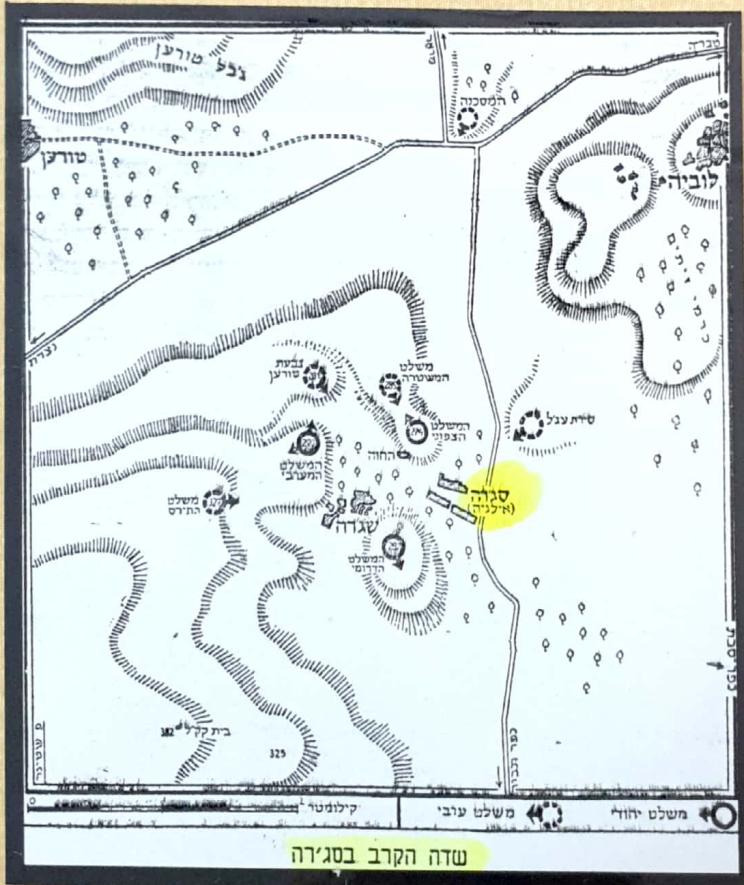

הנחת סדרה

לא עבר עטן רכ' שפטן ששתי המלחקות עזבו את הפקנכה
המבודדת שמידרום ללבוביה. ונסוגו לעבר סג'ירת, והרעדשת תותחים
ומחרמות שחילה שם בתקור, עם הכנס ה-ח'גוגה" לחוקפה. בישרה
סתעוף' איזייב גודלה הפתה מושפעת ובאה על המושבנה. חוכחות שנמצאו
במושבה הי' בעיקרם הן הרוזבה של גודוו "זרורו" — שתי ייחוזות פִּי-
רוגים, שרוכס לא נתנהה עדין בקרוב. יחידה מ-ברק" וולגזה מ-ברטלי"
— חיבורת שוחהנקה לעוזרת חומפי לבוביה.

היל-קזוקני נמצא אורה שעלה ברג'יל-חרטרכז', בכונה לתקוף על תציד מראר — מגדל את צואריה. «בצחוק» חזק שחוזקנו בו בביטחון גינסרי; התקפה זו צריכה היהת לבוא בתיאום עם התקפת הטרוריסטים ששמדר-היידן ומטרחת היהת לנתק, לקראת «ההפוגה», את המגיל-העלון המזרחי על ידי שטי' דורותע מלכחים..

ביחסימה. שייבשה. התקפת כוחינו על לוביה את גוזה
המנים של המבצע המתוכנן, ומאוקג'י ביכר, עלי-כהן, לנצל את
כשלאנו בלוביה כדי להטיל את כל כובד-המוח בגורזה זו ולהשיג
משצמו שני הישגים עיקריים: א) הרחקת האיום מצומת מסכנה-
עלובן, העורק החופשי היהודי שהיה בראשותיו והוביל לניצרת. ב) ביצוע
משמעות-הניתוג, שהונען לעצמו, עיי פריצה למישור רמת-הທבור,
כדי לנתק את הכביש היהודי שעד לרשותנו והוביל מן עמוק לגילג.
בקרבת כפר-כמא הציראסית.

הקרב בו נפל שמואל זיל

מבצע "חורב" -

הקרב על "משלט בית הקברות" (ינואר 1949)

השלב השני של מבצע "חורב", קרבנות רפיה וצומת רפיה (מי' 3 עד 8 בינואר 1949), החל לאחר שאוליטים מוס בריטי-אמריקני אילץ את צה"ל לסתום משתחי חצייה סיני. לפיכך נעשה מאמץ להכנת את הכוחות המצריים בתחום ארץ-ישראל על ידי התקפה מתחוامت על מתחמי רפיה. במבצע נטלו חלק כוחות של חטיבת גולני, חטיבת ה"זקן" (חטיבה 8) וחטיבות הפלמ"ח "הרآل" ו"הנגב" כולן בפיקודו של אלוף יגאל אלון מפקד חיזית הדרום.

הפעם הופעל גדור "ברק" במטרה לכבות את "משלט בית הקברות" והמשלטים שלידו החולשים על מחנות רפיה ולהסום את בביש עזה-רפיה. ההתקפה על "משלט 102" נבללה, ונשינוות נספים שנעשו כדי לבבשו עליו בתחום. לעומת זאת נכבש "משלט בית הקברות", ומגינויו נאלצו לעמידה מיד בהתקפות-ינגד וצופות של חיל הרגלים המצרי הנוטמן שוב בטנקים, וחלים, נושאילhbvirors וסיווע ארטילרי צמוד וצפוף. לאחר יומיים של קרבי-הגנה עוז נטאנס נ"מ "משלט הכרם" נוצר מערכ ישראלי רצוף מדרום ומזרחה לרפיה. אלא שההתקפה המכרעת על מחנות רפיה לא בוצעה, מאחר שבו ביום ביקשו המצריים משא ומתן לשבי-תישק, והקרבנות בחיזית הדרום נפסקו.

סיום המלחמה וגיבוש החטיבה

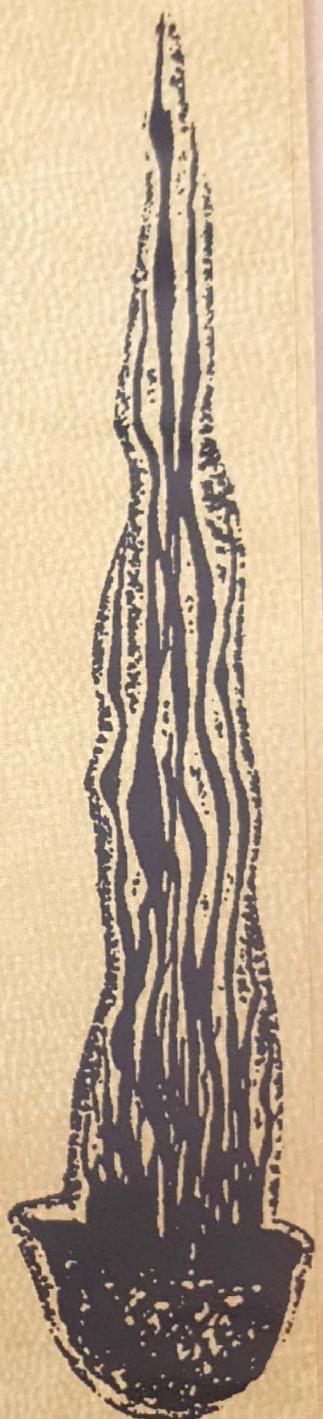
"מבצע עובדה", כותב נחום גולן, "היה האחרון למבצעים צה"ל במהלך המלחמת העצמאות ובאותם ימים מבצעה האחרון של החטיבה. הצלחתו הייתה שלילומם לחיל היריב, אשר עברו כבאות-ידך גדולה - מן הגליל והעמקים דורך הנגב חם-ערבי ועד אילת... דרכ, שהחלה בעמידת דלים בתנאי-לחימה קשים, באחיזות ציפורניות במעט אשר היה לנו, ובעריה לפעולות יזומות, אשר הלכו והתרחבו והשתוימו במעט המפואר לעבר מפרק אילת".

לאחר סיום מבצע "עובדת" (עד 10 במרץ 1949) נותר גדור "גדעון" מתוגבד ביחידות גדור הפשיטה הממושגת להזיז את אום-ירשען וקו הערבה. רק בסוף אפריל 1949 עלה גדור "גדעון" מאלת והערבה וחזר לבסיס החטיבתני. יחידות החטיבה עדין מאבטחות את גיורת הנגב המערבי, אך רבים מותיקי החטיבה מתחילה להשתחרר ולהזoor הביתה. בטורף תש"ט (דצמבר 1948 עד מרץ 1949), בתקופת המבצעים הנדולים "אסף", "חורב" ו"עובדת", "התברגרה" חטיבת גולני, הגיעו לשטמות ארגוניות ומבצעית ורכשה נסיוון רב במטטרת מבצעיה בחזית הדרום. גם ריווחם של ווב לחמיה ומפקדייה מביתם שביצעו הארץ, גרם להתלבזות החטיבה והtagבשותה ליחידה קרבית לוחמת ומונולית בעלת גאות-יחידה מיוחדת-במנה.

ל ז ב ר ו ס ל

שְׁמוּאֵל וִינשְׁטַיִן זְיַל

לזכרו של שמואל

נולדו י'ג בסיוון תרע"ט (1929) גחל-אביב
פלילתו ער וחרוץ, אמא פעלתנו נפער חפץ לעבודה,
להחפץ במשהו, לקרווא, לגדן או לפסוד.

בכפר נחליל, שבו היה מבלח את חופשוחיו, החרבל
לעבודה חקלאית ונמשך חפץ לטבע. מידי שנה רבש יותר
ויתמר ידיעות בחקלאות ונסיוון בעבודה-שפול באפרוחים,
חרישה, קזירה ועוד כדי יציאה ליום-שלם בשדה. זרין
היה במפול בבחמות-העבדה וברכיבתה, ועוד לא מלאו לו
9 שנים, וכל בני הכפר הבירו את הילד ה"עירונגי"-
כפרי הרוכב המושלם.

בם בליפודים האלים ביותר, ביחס במקצועות הראליים
ובางז חביב מאר את עבודה היד והзиור, ועוד
הספיק לו הזמן לנגן ובהצלחה, ואך לקחת חבל בשיטולים
עם חברים שהיה חביב מאר עליהם.

בגמרו אה ביה"ס העטמי המשיך את חזק ליפודיין
בגמנסיה "הרצליה", שם נקבעו ככולם לארгон התגהנזה
ח'ג, גד'ג', ח'ג', ובמיטרונות ובתחמזה מלא את תפקידין
בעבודה ובליטודים.

ב-13.3.46 - "יום ברית", יגא מבית הוריו מבל' הגד
דבר לאיש; ורך כעבור ימים אחדים חזר מאושרו: הוא היה
בבריה זו אשר חביבה נarterו צולמו

ב"שבט השומרה" (ב- 29.6.46) היה במחנה עבודה
גבבת, הוא דלקת לאסף למחנה עתלית, עם שחרורו משפט,
בזה תביתה רק לרבע לוטר שלום, ומיד חזר למחנה; ורק
עם גמר אורש הלימודים חזר לחיל-אביב לחמשין בלימודיו.

חימאים חלפו ושמואליק עמד לסיט את ליטודיו. הוא
עבר בהצלחה את בחינות הבגרות; וחולומו היה להמשיך את
לימודיו בפקניזון, במקצועות הראלטיים שחביבו והצליח
בם. אך לפני זה יצא למלא חובתו והוא מתגייס ל-מ.ג.ע.
כעבור זמן מה החל לעבוד בניהות, ועם פרוץ המאורעות
הוא נתג הטנדר של הנוצרים.

העבודה דבה ודוחקתו: חפקיidi שמייה, לווי, עזרה
לבקרות בודדות וכל אלה מתוך הח%">^חמוקה מעיני הבריטים.
לחופש היה בא רק לעיתים רחוקות, אחת לחודשיים ו אף
לאربع.

משהילה חמלחה לשחרור המולדת עבד א' שמואליק
בஸוריין, ובתקפה על משמר-העמק הוא חש במשוריין
לעדות הנקודה. עם זאת הבריטים את הארץ עזב שמואליק
את ניהות ועבר לחיל רגליים של החטיבה; ובמשך זמן
קצר היה רגס מומחה.

הקדבות במלוא היקפם ויחידתו היוותיקה נעה משזה
קרב אחד למשנהו - לבן, מגידו, לובייה, טבייה ועוד
כפרים רבים, שמואליק עשוי ללא זאת, מטען קרבנות,
נכלה לקורטים וגובהם בחמשיניות, וממהר לאזרע לייחידה
שעבה בין מים לנגב.

לבבבב מטבח "עין" תטכורה, ולאחריו, חוא גאנ

בפוד הפליך דאשוו לאילו.

והנה קרה האסון למשוחה, אביזו מה גאנטן פתאומי
מדוכא היה ודראך על מות אביזו, אך מבליג ומחזק את ידו
אמו שלמו. עביזו מוטל עליו תפקיד גדול, הוא דאס
המשוחה.... האסון ערער את חביבותיו, כי יודע אם
יוכל לחשיך את חלומו מאז למוד....

סמואליק מנכח לחשתור מהזבא על מנכח לחתיל
בתפקיד אדרחי, אך עודנו ממלא את תפקידיו בגבאו,
נמצא במשטיים ואחראי על מחלקה צחליים ניידת
בגבולות.

בנגב - במאצ' "עין"

כותבים לזכרו

第十一章

ב-1970 נסגרו כל רשתות ה-*טוויליז'* ו-*טוויליז'* נסגרה ב-1971.

בתום פרשת הקרכות על הגליל אנו מזאים אותו בלחם

על שחרורה של החוץ בזבז - בNEGEG, חיל קרבוז בשער רמתה, ולחדרה גבעת המטאור, שביל בר הרבה להתקaar בו,
מצצע "זוניה" = איזלון

כאן זהה תסבוח תיאודור זייזר בזבז = מות האב היקר
אל מל, אלן, קאנזאליך היה צם ברוחו, והוא האגדע על
העיר המקראית, וזכה לשלוחה של משפטה פולחלה מהקומות.
זהה חצר לראמס המשפטה, לאגודה פדרות רבאו אלינו, אבל הוא
יעז לחבלינו ודק, רק לעזובך וחוקותך הוא חזרה אנטידי
מעל שפתינו. ובאיינו עגנה מבדה תלפה על פניו, ענבה זו
היה גונח לחבידך ב...," פז דודע מה יוויה געוד פומד זי

על פז שחרורה מהכא קירה האפוז,
להמיסדו לא אורבל בי אויכח אספיד אם עazzi ?
על קיר ביתו חלייה חמונגה: האב והבן ייחדיו -
שניהם בטדי משארה, אחד מפנגי עשרים שנה והשנייה
מאחמול.

סמל של דור שלחים וחגשים,

תהי נשחתם צורה בצדור החיים.

ג. שרמן.
חברו ליחידה.

על חוף איליה - מצצע "זוניה"

(מכתבו האחרון)

אל - סס, יוז ששי ד', מודז פשטי.

שמעו! אולי מלה זו מבדיריה במקצת את חישותי ואפוא
כשרבתי על מטה וחתמי ליר. ולפנ' זאת מתחה ידיים
בלא גלויות ופורה שחורה. קרעתי לבזקם ותעלתי שאלות
חיו. בפדי מחרה וחנות רואת אני שטוח מסותת תגיד
הלבן ממשיכה לחשוף לא פידר חברותה שטענו פדי
לאהיל הלבן הגדול. המשכתי לעקרוב אחרי פה תגיד וחנות
היא מחרחך פה חרוץ ועוברת את גדר מלט, מחרה מעל
הגביה המוריק, המלא עז תאנח ובפנ', פעם עולח לשימות
התקולים ופעם יורדת לארכ. והנה מරחיק, רואת אני, כמע
גבוע בסלע ושוב התромמת ונעלמה מעיני. פטלייא, لأن פרחה
לה פה הניר, ומה אין הAMILIM הכתובות עליו ?!!

אם להשתמש בשפה המלאצה, הרי יושבים אנו כאן איש
חתה בפנו וחתה האנתו. איבוני נג בשפה במקודם. איינני
מבלא את שעות החום בסיפורים ובפטרולים. מכיוון שאחרוני
לחזור מהחומר העניוני. למעשה אין זה עונש, אלא
הושיבו נציגי שטמי משעמם ומארח אני את הרפקאות
הסיפורים. השטח הוא שטח גבעון שבגען הוא 500-400 מטר
מעל פני הים. נוף המזכיר ממד את נוף הגליל התחתון.
הגבעות דובן חשופות, באשר חפנה רק סלעים ושיחי בר
קוצניים. אבל יש גם כאלה הנטוות עז ערי ועל אחת
צדאה אנו יושבים. עז תאנח, רמנים ואפילו זעיפים

הנושאים כבר פרי. קירות אבני, סלעים וקוצים
וארבעה אהלים לבנים - זהו בערך תוכן המשל
(יותר לא אגלה - סוד צבאי !).

ברגע זה יושב אני תחת אחד מעצי התאנה על אבן בגולה
וסובל נזראות מעקיותם הזבובים התזוכפים. מביט אני למטה
למורד המשלט, מורד יפה, מעובד במלחו ונוטע עצים יפים,
מצדיך במדת מה את בן הגאנזון ברמת-גן. חבל שאינן יכולות
לבוא לבקר כאן. הסבוכה יפה ומלילות כאן משועם

אחרי יום ארוך ומשעמם, אם ומחניק בא הערב קרי
ונעימים, רוח קלה נושא בין העצים ומלטפת אותה, מושב
אותך החוצה מהאולם, ובשיגחה רואת אתה שם בהזדים זרוע
כוכבים, ידה שלו וקדר שט לו בנטה ומחיך מבסוט אל חיילו

מעשים לרווח במלחמות ישראל

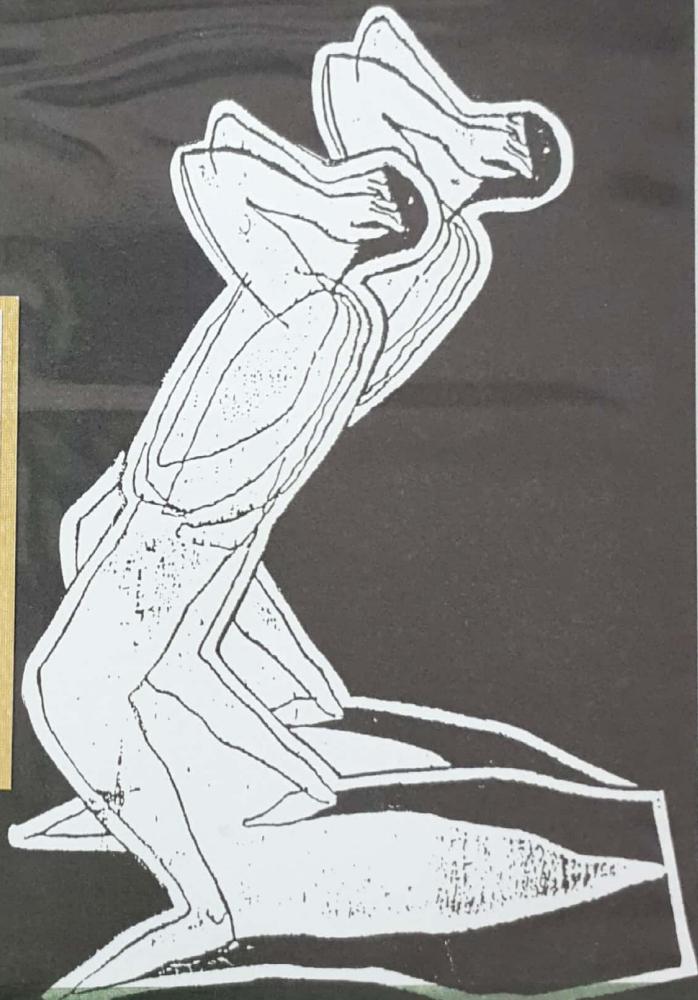
עמ' וגבירתה מכפר עקע ב-9 ביולי בשל התקפתה-תגבורת
הזיהה של האחים גאנטהו רברטורי שפואל ויינשטיין
(14746) מנדזה. לחספין את הכאוז בערימות ובול
שבכפר. לגנטיגיט צפירה הייתה דרך הרירית קשה ומיגעת
של כמלה קלומטרים, ובעלת גביש המכבר הייתה מסכנת
את עצם אפשרות הנסיבות.
אר שפואל ויינשטיין לא
רזה להפריד מן הכאוז שלו
וזוא נשא את חכלו על שכ-
מו לאורך כל דרך הנסיבות.

שפואל ויינשטיין
ילד הארץ, עמ' 19.

בתנדר הנוטרים

ש י ר

לבעל העיניים הכהולות

לשמואליק.

עיניך כהולות כחלולות שחורה,
זרחת בהן מין אמרת מאירה,
בן נפש נשקפת
רכיה, מלסתה.
נדמה כי לעד חשור צייריה.

נראת במבט, שהראש הגדול -
מלא מבפנים את הים הכהול,
ורק בעיניים,
ורק חולוניים
חשפו את היופי הזה לכל.

עת ערב נוזל, והليل יורדים
עפוף בכבדות מממצץ ודורטת -
כהה האגם,
והרצין, ועגם,
אך טהר המכלה איננו פוחת.

וטוב אז לשכח כאב ומחלות,
וקל התעלם משעות אפלות;
לשוב זלצלול
בים הגדול
של שתיים עיניים יפות, כהולות.
ריבבה.

ג' ויליס, 16.2.49

עיר הולדתו של שמואל ז"ל

תל אביב-יפו היא עיר במחוז תל אביב בישראל, בORITY הצהוב
הדרומי, המרכזית מבין ערי גוש דן והשנית בגודל אוכלוסייתה
בישראל. העיר חברה בארגון פורום ה-15. תל אביב זכתה לכינוי
"העיר העברית הראשונה" מכיוון שהיא הייתה לכאורה חמיום היהודי
הראשון לבניית עיר בארץ ישראל בתקופת שיבת ציון המודרנית. היה
זה מיזם חדשני של ציבור מאורגן, שהחלקו אנשי היישוב היישן וחלקו
אנגשי היישוב החדש בשיתוף עם מוסד ציוני בראשית דרכו – קרן
קימת לישראל. מיזם, אשר החל ברעיון ותוכנו המימוני, עבר בניות
המסד והטפחות עצמן, וכלה בניהול העיר, שרובם המוחלט של
תושביה יהודים.

